

Nousevan auringon valoon

Yö

Taas muistelen kuinka sinut vein
Tuohon autioon kalliosaareen
Ja kysyin minne ovat lokit sieltä kadonneet
Vaan en huomannut, et siinä ollutkaan

Huomaan kadulla mua tuijotetaan
Kai ne puhuu että varjojani pelkään
Kai puhun paljon yksin, vaikka toiset kuulee
Vaan ei se liikuta mua enää hiukkaakaan

Tiedän että kaipaat vielä siinäkin
Vaikka luottanut et sydämeni paloon
En enää pimeää mä pelkään, mutta kuitenkin
Hetä aamulla mä lähdän kulkemaan
Nousevan auringon valoon

Taas muistelen kuinka sinut näin
Torin kahvilassa viimeisen kerran
Mua ihmetelkää vaikka valuu kyöneleet
Nyt on viimein tullut aika unohtaa

Vaan tämmön ystäväni vielä valvon
Ja heitän kaiken pois sua muistuttavan
Mun pakko on niin, vaikka vieläkin sua palvon
Muuten aamun en näe nousevan